

Sygn. akt IC 1976/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2016r.

Sąd Rejonowy Gdańsk- Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

Przewodniczący: SSR Aleksandra Konkel

Protokolant: Judyta Pukownik

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2016r. G.

na rozprawie

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) Spółki akcyjnej w W.

przeciwko V. A.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego V. A. na rzecz powoda Towarzystwa (...) Spółki akcyjnej w W. kwotę 9.988,29 zł (dziewięć tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt osiem złotych dwadzieścia dziewięć groszy) wraz z odsetkami od dnia 12 lutego 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. w wysokości odsetek ustawowych oraz od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty w wysokości ustawowych odsetek za opóźnienie,
2. zasądza od pozwanego V. A. na rzecz powoda Towarzystwa (...) Spółki akcyjnej w W. kwotę 2.467 zł (dwa tysiące czterysta sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1976/14

UZASADNIENIE

Powód Towarzystwo (...) S.A. w W. (dalej jako (...) S.A.) w pozwie skierowanym przeciwko pozwanemu V. A. domagał się zapłaty kwoty 9.988,29 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 lutego 2014 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu powód wskazał, że domaga się od pozwanego zapłaty, tytułem regresu, świadczenia wypłaconego na podstawie umowy ubezpieczenia OC przez powoda poszkodowanemu wskutek kolizji spowodowanej przez pozwanego znajdującego się w stanie nietrzeźwości.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 10 kwietnia 2014 roku, sygn. akt I Nc 506/14, Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Gdańsk-Północ w Gdańsku orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany wywiódł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. Pozwany zakwestionował roszczenie co do wysokości wskazując na wygórowanie odszkodowania wypłaconego przez ubezpieczyciela.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 września 2011 roku w S., V. A. kierujący samochodem marki F. o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości (1,22 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu), spowodował kolizję drogową, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki S., o nr rej. (...) należący do J. K.. Szkoda powstała w wyniku zdarzenia została zgłoszona (...) S.A. w W. (dalej jako (...)), w którym poszkodowana posiadała polisę auto-casco. (...) wypłaciło

poszkodowanej kwotę 9.988,29 zł i wystąpiło o zwrot tej kwoty do powoda, jako ubezpieczyciela sprawcy w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

bezsporne, a nadto: notatka Policji – k.15; zgłoszenie szkody – k.16-20; zawiadomienie o wypłacie odszkodowania – k. 22, 23; wezwania do zapłaty – k. 24,25; informacja z (...) k. 26; raport zgłoszenia szkody – k. 27; wyrok(...) z dnia 31 maja 2012 r., sygn. akt (...)/11/L – k. 127; akt oskarżenia – k. 128-129; wyrok nakazowy (...) z dnia 21 marca 2012 r., sygn. akt(...)- k. 139; wyrok nakazowy (...) z dnia 28 marca 2012 r., sygn. akt (...)- k. 155-156; dokumenty z akt(...)- k. 131-138 i 140-154; zeznania świadka J. K., k.159-161

Powód wypłacił na rzecz (...) kwotę 9.988,29 zł tytułem zwrotu środków wydatkowanych na odszkodowanie.

dowód: potwierdzenia przelewów – k. 45, 46

Pismem z dnia 28 stycznia 2014 r., (...) S.A. wezwał V. A. do zapłaty kwoty 9.988,29 zł tytułem regresu świadczeń wypłaconych ubezpieczycielowi poszkodowanej w terminie do 11 lutego 2014 r. Wezwanie zostało przez pozwanego odebrane dnia 3 lutego 2014 r.

dowód: wezwanie wraz z dowodem doręczenia – k. 47- 48

Niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu S., nr rej. (...) poniesione celem przywrócenia go do stanu sprzed zdarzenia z dnia 10 września 2011 r., według cen obowiązujących w dacie szkody, przy zastosowaniu części oryginalnych i średnich stawek za roboczogodzinę obowiązujących na rynku lokalnym w wysokości 120 zł za prace blacharsko-mechaniczne oraz prace lakiernicze, wynoszą 10.548,04 zł.

dowód: opinia biegłego sądowego L. A. wraz z kalkulacją – k. 163-175

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny w sprawie jest w znacznej części niesporny – powództwo było kwestionowane jedynie co do wysokości, nie zaś co do zasady. Spór stron koncentrował się wokół kwestii wysokości kwoty, na jaką winno opiewać wypłacone poszkodowanemu świadczenie z umowy ubezpieczenia OC. Wysokość tę Sąd zweryfikował na podstawie opinii biegłego sądowego w zakresie rzeczoznawstwa techniki motoryzacyjnej, wyceny wartości pojazdów i określania jakości napraw inż. L. A.. Wskazać należy, że przedmiotowa opinia sporządzona została przez osobę o odpowiednich kwalifikacjach oraz zawierała precyzyjne wnioski, które zostały logicznie uzasadnione. Należy podkreślić, że opinia ta nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Podkreślenia wymaga, iż kwota wyliczona przez biegłego jako niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy uszkodzonego pojazdu, jest niższa od kwoty, której zasądzenia od pozwanego domaga się ubezpieczyciel.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd wziął pod uwagę także dokumenty znajdujące się w aktach sprawy oraz aktach szkody, jak również w aktach sprawy karnej, jaka w związku ze spowodowaniem zdarzenia z dnia 10 września 2011r. toczyła się przeciwko pozwanemu. Dokumenty te nie były kwestionowane przez żadną ze stron a Sąd nie znalazł podstaw do poddania w wątpliwość ich prawdziwości.

Podstawą ustaleń faktycznych Sąd uczynił również zeznania świadka J. K. uznając je za szczerze i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie.

Przechodząc do rozważań prawnych w pierwszej kolejności wskazać należy, iż unormowanie odpowiedzialności pozwanego w niniejszej sprawie za skutki zdarzenia z dnia 10 września 2011 roku zawarte jest w art. 43 pkt 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jedn. Dz. U. z 2013 roku, poz. 392 ze zm., dalej jako „ustawa”), zgodnie z którym zakładowi ubezpieczeń oraz Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, w przypadkach określonych

w art. 98 ust. 2 pkt 1, przysługuje prawo dochodzenia od kierującego pojazdem mechanicznym zwrotu wypłaconego z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych odszkodowania, jeżeli kierujący wyrządził szkodę umyślnie, w stanie po użyciu alkoholu lub w stanie nietrzeźwości albo po użyciu środków odurzających, substancji psychotropowych lub środków zastępczych w rozumieniu przepisów o przeciwdziałaniu narkomanii.

Jak ustalono, pozwany poruszał się pojazdem marki F. o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości (1,22 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu). W tym stanie rzeczy powód może domagać się zwrotu kwot odszkodowania wypłaconych poszkodowanemu wskutek przedmiotowego zdarzenia.

Jak ustalił biegły sądowy w zakresie rzeczoznawstwa techniki motoryzacyjnej, wyceny wartości pojazdów i określania jakości napraw, niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu S., nr rej. (...) poniesione celem przywrócenia go do stanu sprzed zdarzenia z dnia 10 września 2011 r., wynoszą 10.548,04 zł. Wyliczona przez biegłego wartość szkody jest zatem wyższa niż kwota wypłacona poszkodowanemu przez powoda a w konsekwencji objęta żądaniem pozwu.

Z przytoczonych względów uznawszy żądanie pozwu za zasadne, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 9.988,29 zł wraz z odsetkami od dnia 12 lutego 2014 r., to jest od dnia następnego po dacie wyznaczonej pozwanemu do zapłaty należności, do dnia 31 grudnia 2015r. w wysokości odsetek ustawowych oraz od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty w wysokości ustawowych odsetek za opóźnienie, o czym orzekł w punkcie 1 wyroku. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc przy czym rozróżnienie rodzaju zasądzonych odsetek wynika ze zmiany treści art.481§2 kc z dniem 1 stycznia 2016r.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie 2 wyroku, na mocy art. 98§1 i 3 kpc w zw. z art.99 kpc, mając na uwadze wynik procesu, obciążając nimi w całości pozwanego. Na koszty złożyła się kwota 1.217 zł kosztów zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa, 500 zł opłaty od pozwu, i kwota 750 zł stanowiąca przyznane biegłemu wynagrodzenie.

Zarządzenia:

1. odnotować;
2. odpis wyroku wraz z odpisem uzasadnienia doręczyć:
pełn. powoda,
pozwanemu;
3. zwrócić powodowi niewykorzystaną kwotę 250 zł uiszczoną na poczet wynagrodzenia biegłego;
4. po wykonaniu akta przedłożyć ref. sąd. celem podjęcia czynności zmierzających do wypłaty wynagrodzenia biegłemu
5. z wpływem lub po 28 dniach od doręczenia